

« zurück blättern vor »

GARA I subst. f., ab 1690; ‘Aushöhlung oder ausgeschlagenes Loch im Holz’ – ‘wyciosana dziura lub wyźłobienie w drewnie’: 1690 Solsk.Arch. 16, L *W drzewie tym wytniy garę na wylot.* ◦ 1782 Os.Rud. 44, L *Stawidło to chodzi w garach, to iest, w listwach wyfugowanych.* ◦ [LBel.] (1898) 1905–1907 ENCLW *Wyrobienie gary nazywają cieśle garowaniem.* – TR, L, SWIL, SW sowie BAN. ◊ **Etym:** nhd. *Gehr, Gehren* subst. m. (f.), ‘Fläche oder Fuge, die schräg rechtwinklig auf eine andere trifft’, GRI. ◊ **Hom:** *gara* subst. f., ‘Feuerkieke’, bel. seit 1764, TR, zuerst geb. TR. ❖ Vgl. auch ENCLW (1898) 1905: *gara* ‘wyźłobienie wzdłuż słupa, w które wsuwają się końce desek’ usw. Vgl. ↑*garować* III.

« zurück blättern vor »